

lem har dannet en Undtagelse herfra og har forsøgt, om det ikke var ham muligt at komme til at bide mig lidt i Benene. Jeg tror ikke, det lykkedes for ham.

Maa jeg først gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Holbæk (Kr. Sørensen), der i Dag holdt sin Jomfrutale. Hans første Udtalelse gik ud paa, at de vedkommende Etater i nogen Maade maatte kunne svare sig. Det har det ærede Medlem Ret i, men derfor behøver det ærede Medlem ikke at gaa med til Kompensation, f. Eks. for Statsbanerne Vedkommende, og ikke heller for Postvæsenets. Lad mig omtale Forholdet for Statsbanernes Vedkommende. De give efter det sidst aflagte Statsregnskab op imod 7 Mill. Kr. i Overskud, og intet Menneske er i Tvivl om, at det er muligt deraf at afholde de Lønninger, der her foreslaas, og som Regeringen opgør til 1,653,000 Kr. Thi selv om vi afholde denne Lønningsudgift af Statsbanernes Indtægter, er det dog givet, at Statsbanerne, med mindre da Indtægterne skulle synke forholdsvis stærkt, ville kunne give det, man altid har forlangt, at de skulle give, nemlig 2 pCt. af Anlægssummen. Det er der ikke det mindste i Vejen for, selv om vi ret betydeligt overskride 1,653,000 Kr. uden at kræve Kompensation. Men det er vist heller ikke det, det kommer an paa. Der er ikke Tale om nogen Nødvendighed for at gaa til en Kompensation for at kunne gennemføre Lønningslovene for disse Etater. Nej, det, jeg tror ligger bagved, er det, at ligesom man i Fjor gennemførte de ministerielle Lønningslove uden Kompensation, saaledes vil man i Aar ogsaa gennemføre de militære Lønningsforslag uden Kompensation, og for at dække denne Udgift, som ikke dækkes paa anden Maade, er det, at man maa foreslaa Forhøjelse af Jernbane- og Portotaksterne.

Jeg vender et Øjeblik tilbage til Hurtigtogbilletterne. Den ærede Ministers Standpunkt er selvfølgelig korrekt, naar han hævder disses Nødvendighed paa de korte Afstande for at begrænse Trafikken paa Iltogene paa de korte Afstande. Men det Forhold, jeg pegede paa, første Gang jeg havde Ordet, var de Urimeligheder, der klæbe ved dette Forhold. Det har i alt Fald været saa — jeg har ikke faaet Tid til at efterse den Togplan, der gælder i Øjeblikket —, at naar man vilde rejse fra Sludstrup eller Flakkebjerg eller Dalmose paa Slagelse-Næstved Banen og skulde ind paa en Station paa Sorø-Vedde Banen, varede det, som jeg forleden gjorde opmærksom paa, en hel Dag, hvis man ikke

kunde benytte det daværende Iltog, og det er dog ikke Meningen, at fordi Togplanen er lagt saaledes, at man, naar man vil rejse paa en fornuftig Maade, maa benytte Iltøget, man da skal beskattes særligt derfor.

Jeg omtalte ogsaa, forrige Gang jeg havde Ordet, det Forhold, at naar man rejser fra Holbæk og ind paa Tølløse Jernbanen, er man fuldstændig afskaaren fra at komme fra Holbæk nogenlunde sent om Eftermiddagen, hvis ikke man benytter dette Iltog, og man skal da efter Forslaget ikke alene betale denne Ekstraskat, men Ministeren foreslaar yderligere, at hvis man har været i Holbæk for at gøre Indkøb og skal have Rejsegods indskrevet, skal man ogsaa beskattes i saa Henseende. Paa den Maade vil en saadan Rejse paa 2 $\frac{1}{2}$ Mil blive fordyret i den Grad, at jeg tror, selv den højtærede Minister vil vige tilbage derfor, naar han er kommen til at se til Bunds i det.

Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg gøre en enkelt Bemærkning. I Anledning af, at jeg forleden Dag havde udtalt med Hensyn til Frimærkerabattens Nedsættelse, at større Firmaer maaske herefter vilde sende Bunker af Breve hen paa Posthuset for at faa dem frankerede der, sagde den højtærede Minister, at det vilde de ikke gøre, for saa risikerede de, at Brevene blev forsinkede. Om Postvæsenet har Ret dertil, er jeg ikke ganske sikker paa — jeg har ikke faaet Tid til at undersøge det —, og Ministeren lod endog næsten skimte igennem, at man kunde tvinge Folk til selv at frankere Brevene. Saaledes opfattede jeg ham. Fortrykket har desværre ikke foreligget saaledes, at jeg har kunnet efterse det. Jeg har imidlertid ikke været klogere, end at det var Postvæsenets Pligt at frankere de Breve, som sendes til Posthuset, naar Portoer er erlagt. Jeg har handlet i den Tro hidtil, har benyttet mig deraf i ret stor Udstrækning og har altid mødt Velvillie, og jeg har troet, det var en Ret, der tilkom mig.

Jeg vender mig saa til det ærede Medlem for Vordingborg (Carl Hansen), det ærede Medlem, til hvem jeg sigtede før. Medens de øvrige Udtalelser have været ret saglige, synes det ærede Medlem i sine Udtalelser overfor mig ikke at have været særlig fintfølende. Jeg indrømmer, at det var et ret dybsindigt Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem, men hans Dybsindighed gav sig paa flere Steder ret mærkelige Udslag. Jeg skal blot citere nogle faa Linier af hans Tale, for at man